
10 lat od śmierci o. Ludwika Krupy OFM (1910-1992) : sesja naukowa na KUL-u

Salvatoris Mater 5/1, 339-340

2003

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

10 lat od śmierci o. Ludwika Krupy OFM (1910- 1992). Sesja naukowa na KUL-u

26 listopada 2002 r. na KUL-u w godzinach popołudniowych odbyła się sesja poświęcona osobie i twórczości o. L. Krupy, w dziesięć lat od jego śmierci. Sesję tę zorganizowała katedra mariologii KUL, a jej uczestnikami byli głównie uczniowie o. Krupy oraz studenci seminarium doktoranckiego z dogmatyki.

Słowo wstępne wygłosił rektor KUL-u, ks. prof. A. Szostek MIC (także uczeń o. Krupy). Powiedział m.in., że dzieło o. Krupy zasługuje na to, by się nad nim zatrzymać i ocalić od zapomnienia, korzystać z jego twórczej myśli.

Do prelegentów należeli: o. prof. S.C. Napiórkowski OFMConv, ks. prof. L. Balter SAC (nieobecny, przysłał referat do odczytania) i ks. dr T. Siudy.

W wypowiedziach wspominano fakty z życia o. Krupy (do których należą szczególnie warte uwagi, jak to, że o. Krupa w czasie wojny walczył w AK; po wojnie w 1952 r. został porwany przez SB i aresztowany: został aresztowany cały Zarząd prowincji – on był w Zarządzie; po wyjściu na wolność nie wrócił na KUL, lecz pracował na ATK, gdzie zdobył profesurę, po czym wrócił na KUL; był drugim prorektorem KUL-u).

Jeśli chodzi o jego twórczość teologiczną – pozostawił 3 książki: „Obraz Boga w człowieku według św. Augustyna” (dr); „Kult Serca Maryi” (hab.); „Electa ut sol” (prof.) oraz ok. 36 artykułów. Większość tych artykułów (31) to artykuły mariologiczne.

Był mariologiem okresu przełomu soborowego. Przed Soborem w jego twórczości i dydaktyce dominowała tematyka wniebowzięcia, niepokalanego poczęcia, pośrednictwa, duchowego macierzyństwa i współodkupicielstwa NMP. Pojawiały się – choć w formie krótkich wzmianek – terminy prekursorskie: „pośredniczenie macierzyńskie” (termin użyty przez Jana Pawła II w „Redemptoris Mater”) oraz „pośrednictwo w Chrystusie”. Po Soborze jego wielką zasługą jest propagowanie nauki Vaticanum II o Maryi w tajemnicy Chrystusa i Kościoła. Podkreślał chrystocentryzm kultu maryjnego. Analizując „Milenijny Akt Oddania Narodu Polskiego w Macierzyńską Niewolę Miłości” wskazuje, że jego podstawą jest naśladowanie Maryi.

O. Krupa nie chciał być jedynie mariologiem. Był teologiem pozytywnym. Bardzo wartościowe są jego wypowiedzi o działaniu Ducha Świętego w Chrystusie, jednak nie podjął próby przerzucenia mostu między swoją pneumatologią a mariologią. Podobnie nie ma przejścia od rozwijanego mocno przez niego tematu kapłaństwa do pośrednictwa Maryi.

Nie wracał do pierwszych publikacji i trudno ocenić, jaki był jego późniejszy stosunek do nich. Uczył krytyczności. Brak jest skryptów i materiałów po nim.

Po sesji uczestnicy spotkali się na uroczystej kolacji w budynku Civitas Christiana na wieczorze wspomnień uczniów o o. prof. L. Krupie.

D.M., S.P.